

Cartea lui Ioel și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea laodiceană - Numărul treizeci și șapte

Jeff Pippenger

2026-01-29

Numărul treizeci și șapte

În visul lui William Miller, „forfota” de la început, când oamenii au început să răscolească nestematele, a fost precedată de faptul că Miller a adunat nestematele și a chemat: „Veniți și vedeți.” Hristos, ca „omul cu peria pentru murdărie”, folosește mătura pentru a mătura afară gunoiul, adună nestematele într-o casetă mult mai mare, iar apoi El l-a chemat pe Miller: „Vino și vezi.” Când Hristos Își începe lucrarea cu mătura, încăperea este goală, căci Miller a consemnat că „s-a deschis o ușă și un om a intrat în încăperea, când toți oamenii au părăsit-o; iar el, având în mână o perie pentru murdărie, a deschis ferestrele și a început să perie murdăria și gunoiul din încăperea.”

Omul cu peria de gunoi intră în încăperea după ce toți oamenii o părăsiseră. În 2023, omul cu peria de gunoi a intrat în încăperea goală, căci mișcarea celor o sută patruzeci și patru de mii fusese sfârșită și împrăștiată. Adevărurile reprezentate de Tabelele lui Habacuc din 2012 erau îngropate în gunoaie, iar încăperea era goală. Omul cu peria de gunoi este Acela care a venit după Ioan Botezătorul, despre care Ioan a spus că are vânturătoarea și că va folosi acea vânturătoare pentru a-Și curăți temeinic aria.

Eu, într-adevăr, vă botez cu apă spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine, Căruia nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte; El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc; El are lopata de vânturat în mâna Sa și Își va curăți pe deplin aria, Își va aduna grâul în jitniță, iar pleava o va arde cu foc nestins. Atunci a venit Iisus din Galileea la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de Ioan. Matei 3:11-13.

Galileea este un simbol al unui punct de cotitură, iar locul de pe Iordan unde Iisus a venit să fie botezat se numește Bethabara, care înseamnă „trecerea cu bacul”, și marchează locul unde Israelul antic a trecut în Țara Făgăduinței. Când Iisus a fost botezat, El a devenit atunci Iisus Hristos. Galileea, Iordanul, Bethabara și faptul că Iisus a devenit Hristosul subliniază toate o schimbare de dispensație, lucru pe care îl reprezintă, de asemenea, o ușă, mai ales pentru Filadelfieni, cărora le este dată cheia ușii care se deschide și se închide.

Îngerului Bisericii din Filadelfia scrie: Acestea zice Cel Sfânt, Cel Adevărat, Cel ce are cheia lui David, Cel ce deschide și nimeni nu închide, și închide și nimeni nu deschide: Știu faptele tale: iată, ți-am pus înaintea o ușă deschisă, pe care nimeni nu o poate închide; fiindcă ai puțină putere și ai păzit cuvântul Meu și nu ai tăgăduit Numele Meu. Apocalipsa 3:7, 8.

Când Hristos a "deschis" "ușa" și a "intrat în încăperea", încăperea era "încăperea Lui", căci El curăță cu desăvârșire "podeaua Lui". Dacă este podeaua Lui, este încăperea Lui.

În Capernaum, Isus locuia în intervalele dintre călătoriile Sale de ducere și întoarcere, iar Capernaum a ajuns să fie cunoscut drept „cetatea Sa”. Se afla pe țărmurile Mării Galileii și aproape de hotarele frumoasei câmpii a Ghenezaretului, dacă nu chiar pe ea. Dorința veacurilor, 252.

El intră în odaia Sa pentru a-Și aduna grâul și pentru a aduna și a arde neghina. Schimbarea dispensației, reprezentată de Galileea, Iordanul, Betabara, botezul, trecerea de la Ioan la Isus, se corelează cu tranziția Bisericii luptătoare din Laodicea către Biserica triumfătoare din Filadelfia. El a intrat în odaia Sa în iulie 2023. Miller își închisese ochii în forfota din 18 iulie 2020, iar când și-a deschis ochii, odaia era lipsită de oameni; adevărul era îngropat sub eroare, și atunci omul cu mătura de gunoi a deschis ferestrele și a început să măture mizeria afară.

„A cărui lopată de vânturat este în mâna Sa, și El Își va curăți cu desăvârșire aria și Își va aduna grâul în grânar.” Matei 3:12. Acesta a fost unul dintre momentele de curățire. Prin cuvintele adevărului, pleava era despărțită de grâu. Pentru că erau prea trufași și plini de îndreptățire de sine ca să primească mustrarea, prea iubitori de lume ca să accepte o viață de smerenie, mulți s-au întors de la Isus. Mulți fac încă același lucru. Sufletele sunt puse la încercare și astăzi, la fel cum au fost acei ucenici în sinagoga din Capernaum. Când adevărul ajunge la inimă, ei văd că viețile lor nu sunt în conformitate cu voia lui Dumnezeu. Văd nevoia unei schimbări în întregime în ei înșiși; dar nu sunt dispuși să ia asupra lor lucrarea lepădării de sine. De aceea se mânie când păcatele le sunt descoperite. Pleacă jigniți, întocmai cum ucenicii L-au părăsit pe Isus, murmurând: „Acesta este un cuvânt greu; cine poate să-l asculte?” Dorința veacurilor, 392.

În ultima zi a anului 2023, care atinge pragul primei zile a anului 2024, Leul din seminția lui Iuda a început să dezpecetluiască treptat revelația despre Sine. În conformitate cu procesul de încercare în trei trepte al despecetluirii din Daniel doisprezece, aveau atunci să urmeze trei încercări, reprezentate prin „curățiri, albiți și încercați”.

Și el a zis: Du-te pe calea ta, Daniele; căci cuvintele sunt ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului. Mulți vor fi curățiri, albiți și lămuriri; dar cei nelegiuți vor săvârși nelegiuirea; și niciunul dintre cei nelegiuți nu va înțelege; iar cei înțelepți vor înțelege. Daniel 12:9, 10.

Întâiul înger reprezintă purificarea, așa cum păcătosul convins de vinovăția sa își pune păcatele asupra jertfei în curte, unde este îndreptățit prin sânge.

Sângele este apoi adus în Locul Sfânt, unde procesul de sfințire al sfințeniei este reprezentat ca fiind albit prin spălarea cu sângele din curte. Acolo neprihănirea se manifestă în cei care biruiesc prin sânge și prin cuvântul mărturiei lor.

Sunt apoi încercați, iar în zilele de pe urmă se dovedește că sunt de zece ori mai buni decât toți ceilalți înțelepți ai Babilonului. A treia probă este aceea în care sunt glorificați în Locul Preasfânt și deosebiți de cealaltă clasă de pretinși înțelepți. Acea a treia probă este legea duminicală, iar prima probă este chemarea îngerului întâi la întoarcere la temelii, căci în pasul următor templul este edificat. Acel pas următor este mesajul de separare al îngerului al doilea, urmat de proba de turnesol a îngerului al treilea.

În 2023, primul înger a sosit așa cum făcuse la 11 august 1840, când a coborât cu un mesaj referitor la Islam, aparținând celui de-al doilea vai. A coborât așa cum făcuse la 11 septembrie, cu un mesaj referitor la Islam, aparținând celui de-al treilea vai, și cu chemarea de a reveni la căile vechi. Temeliile istoriei millerite au fost așezate odată ce mesajul celui de-al doilea vai s-a împlinit la 11 august 1840. Îngerul din Apocalipsa, capitolul zece, a coborât apoi, tipificând astfel coborârea îngerului din Apocalipsa, capitolul optsprezece, și sosirea celui de-al treilea vai.

Josiah Litch este figura istorică asociată cu așezarea temeliilor la 11 august 1840. Numele „Iosia” înseamnă „temelia lui Dumnezeu”, iar regele Iosia, în istoria sacră, reprezintă reforma lui Iosia, care a inclus descoperirea blestemului lui Moise, îngropat printre gunoaie în sanctuar, întocmai cum nestematele lui Miller au fost îngropate în încăpere.

Regele Iosia a murit la Megido, care este Armagedonul din capitolul șaisprezece al Apocalipsei. Reforma lui Iosia a fost o împlinire a profeției rostite de prorocul neascultător, când Ieroboam a înălțat cele două altare la Betel și la Dan. Acel proroc neascultător a murit între măgarul și leul. Regele Iosia fusese prevestit pe nume, iar reforma lui făcea parte din profeție, care includea faptul că viitorul rege Iosia va surpa chiar altarul unde prorocul neascultător l-a înfruntat pe regele nelegiuit Ieroboam.

Iosia înseamnă temelia lui Dumnezeu, iar regele Iosia a împlinit profeția rostită cu aproximativ 340 de ani înaintea domniei sale. El a condus o mișcare de trezire și reformă care, în cele din urmă, a ajuns la altarul unde profetul din Iuda l-a înfruntat pe regele Ieroboam. Ajuns acolo, Iosia a sfârșit altarul, după cum spusese profeția că avea să facă. Cele două altare ale lui Ieroboam au constituit contrafaceri deliberate ale templului din Ierusalim, până într-atât încât Ieroboam a instituit sărbători contrafăcute. Procedând astfel, el nu făcea decât ceea ce făcuse Aaron cu vițelul de aur. Răzvrătirea lui Aaron stă la temelia istoriei sacre a vechiului Israel. Ea a avut loc când Moise primea Legea, care este temelia guvernării lui Dumnezeu.

Răzvrătirea lui Aaron a fost o răzvrătire de temelie și ea s-a repetat când Ieroboam a întemeiat cele zece seminții din nord drept Israel. Moise l-a muștrat pe Aaron, iar Moise este Alfa, adică temelia, în raport cu Hristos, Omega. Aaron și Moise reprezintă două clase în răzvrătirea de temelie, iar o a treia clasă sunt eroii care au stat de partea lui Moise, și anume leviții. Regele Ieroboam și profetul din Iuda sunt cele două clase în răzvrătirea de temelie a regatului de nord, iar, din nou, leviții sunt eroii.

În momentul răzvrătirii întemeietoare a lui Ieroboam, prorocul din Iuda l-a muștrat și a prorocit despre un rege care avea să fie numit „temelia lui Dumnezeu” — Iosia. Împlinirea reformei prorocite a inclus faptul că, atunci când Iosia a inițiat trezirea și reforma, a fost descoperit blestemul lui Moise, iar citirea cuvintelor sacre ale lui Moise a împuternicit trezirea și reforma deja începute. Iosia, în mod evident un simbol profetic, reprezintă o trezire și o reformă care sunt împuternicite atunci când este descoperită o prorocie din scrierile lui Moise.

Răzvrătirea fundamentală din istoria regelui Ieroboam este reprezentată de regele Israelului și, de asemenea, de profetul din Iuda, care a fost trimis cu un oracol divin împotriva răzvrătirii fundamentale a lui Ieroboam și cu instrucțiuni adresate profetului, care indicau drumul de evitat la

întoarcerea în Iuda. Profetul din Iuda respinge cererea lui Ieroboam de a rămâne, dar apoi acceptă invitația profetului mincinos din Betel și își pecetluiește soarta. Profetul neascultător avea să moară între măgar și leu și apoi să fie îngropat în mormântul profetului mincinos.

La 11 august 1840, o profeție a celui de-al doilea vai s-a împlinit, iar temeliile Adventismului au fost puse. Josiah Litch a prezentat profeția în 1838, iar apoi, cu zece zile înainte de 11 august 1840, și-a rafinat calculele și a prezis 11 august 1840 drept ziua în care supremația otomană avea să ia sfârșit, în împlinirea profeției despre Islam a celui de-al doilea vai.

Regele Iosia simbolizează redeșteptarea și reforma finală, căci fiecare profet vorbește mai direct despre zilele de pe urmă decât despre oricare dintre zilele anterioare. Regele Iosia simbolizează redeșteptarea și reforma finală, iar acea reformă a fost prezentată în Biblie printr-o profeție. Cartea lui Ioel identifică redeșteptarea și reforma finală care au loc în rândul celor care vor fi cei o sută patruzeci și patru de mii. Redeșteptarea lui Iosia a avut două etape: a început, apoi o profeție a fost desigilată, adăugând avânt lucrării. Cele două etape sunt ploaia timpurie și ploaia târzie, după cum sunt prezentate în cartea lui Ioel, și împlinite în Faptele Apostolilor, și apoi împlinite din nou în istoria millerită.

În cadrul răzvrătirilor fundamentale, de la Aaron, regele Ieroboam și profetul din Iuda, până la regele Iosia, iar apoi până la Josiah Litch, se identifică o linie de mărturie cu privire la testul fundamental. Testul fundamental este primul test, urmat de testul templului, când este așezată piatra de închidere. După aceea sosește al treilea test, testul de turnesol.

De la vițelul de aur, trecând prin altarele lui Ieroboam de la Betel și Dan și prin regele Iosia, până la Josiah Litch, se conturează o serie de pași profetici care duc la testul de temelie al 9/11. Când marile clădiri din New York s-au prăbușit la 9/11, o profeție a celui de-al treilea vai a identificat testul, chemând la o întoarcere la vechile căi de temelie, căci paralela dintre 11 august 1840 și 9/11 putea fi văzută de orice adventist de ziua a șaptea laodicean care alegea să vadă. Implicarea Al Qaeda în 9/11 este adesea pusă la îndoială în aceste zile ale teoriilor conspirației care, în general, sunt adevărate, dar Al Qaeda înseamnă "temelia", și ei au început ca organizație cu un an înaintea timpului sfârșitului din 1989, de fapt la 11 august 1988.

Dacă aceste detalii despre simbolismul profetic al temeliilor nu sunt luate în seamă, se pierde mult. La 9/11, temeliile au fost așezate în prima etapă. În a doua etapă, templul este desăvârșit odată cu așezarea pietrei din vârf. A treia etapă este ușa închisă a legii duminicale. De la 9/11 până la legea duminicală, mesajul se adresează în primul rând adventiștilor de ziua a șaptea laodiceeni, căci judecata începe de la casa lui Dumnezeu și se încheie, pentru casa lui Dumnezeu, la legea duminicală. Acolo și atunci, adventismul de ziua a șaptea laodicean este trecut cu vederea; precum protestanții în istoria millerită, precum iudeii în istoria lui Hristos și precum cei care au murit în cei patruzeci de ani din istoria lui Moise.

Al treilea vai de la 9/11 a fost tipificat de al doilea vai de la 11 august 1840, iar la acel nivel ambele repere sunt reprezentate de măgar, primul simbol al Islamului în profeția biblică. Legea duminicală este semnul fiarei, iar acea fiară este adesea reprezentată ca un leu, contrafacând astfel Leul din seminția lui Iuda. Legea duminicală este leul, iar profetul neascultător din Iuda a murit între măgar

și leu și a fost îngropat în același mormânt cu profetul mincinos din Betel. El a murit în perioada profetică de la 9/11 până la legea duminicală, care este perioada profetică de la măgar până la leu. Acea perioadă de încercare este mormântul profetului mincinos din Betel, care a dispus ca profetul neascultător din Iuda să fie îngropat chiar în propriul său mormânt.

Împărăția lui Ieroboam, care este înfățișată ca o contrafacere a împărăției lui Iuda, unde se află Ierusalimul și templul, i-a reprezentat pe protestanții din istoria millerită, care nu mai erau poporul lui Dumnezeu. Ei și-au pierdut calitatea de popor al legământului între 11 august 1840 și ușa închisă din 22 octombrie 1844. Acea istorie corespunde perioadei cuprinse între 9/11 și legea duminicală, și din acest motiv profetul neascultător din Iuda este îngropat în același mormânt în care au fost îngropați protestanții apostatați, care erau reprezentați de profetul mincinos din Betel.

În ansamblu, regele Iosia a fost un rege bun, dar totuși a murit la Meghido, o aplicație evidentă și directă la Armaghedon. El s-a abătut, refuzând mesajul de avertizare al lui Necho. Necho, regele Egiptului și, prin urmare, regele de la miazăzi, era în drum pentru a purta război împotriva Babilonului, regele de la miazănoapte. Iosia îi reprezintă pe iudeenii care mor la Armaghedon, deoarece au respins mesajul de avertizare al bătăliei dintre regele de la miazăzi și regele de la miazănoapte din Daniel 11:40-45. Acel mesaj a devenit temelia la 9/11.

Primul test este chemarea primului înger de a reveni la temelii.

A doua încercare este chemarea celui de-al doilea înger la separare și la terminarea templului.

Al treilea test este proba de turnesol a celui de-al treilea înger cu privire la pecetea sau la semnul.

Primul test este o probă a temeliiilor, iar în 2024 aproximativ jumătate dintre cei implicați în întâlnirile de Sabat pe Zoom au plecat din cauza singurei controversate doctrine care este reprezentată pe diagrama din 1843. Acea controversă privea simbolul care stabilește vedenia poporului lui Dumnezeu în zilele de pe urmă. În controversa millerită, protestanții susțineau că Antioh Epifanes, sau Islamul, era puterea care se înalță și cade, pentru a stabili vedenia, în versetul paisprezece din Daniel unsprezece.

Și în acele vremuri mulți se vor ridica împotriva împăratului de la miazăzi; de asemenea, tâlhari din poporul tău se vor înalța ca să împlinescă vedenia; dar vor cădea. Daniel 11:14.

Au fost Islamul sau Antioh Epifanes jefuitorii poporului tău, sau a fost Roma, așa cum a identificat-o Miller? Miller înțelese că puterile pustiitoare ale păgânismului și papalismului constituiau, amândouă, acea putere care s-a înălțat pe sine, a căzut și a fost jefuitorul poporului lui Dumnezeu. Argumentul este reprezentat pe diagrama care a fost "călăuzită de mâna lui Dumnezeu și nu trebuie modificată" și este unica reprezentare de pe oricare dintre tăblițele lui Habacuc care identifică un eveniment ce nu avea nicio trimitere directă în Cuvântul profetic. Referința de pe diagramă avea scopul de a evidenția acel argument fundamental ca simbol al puterii separatoare a Cuvântului profetic al lui Dumnezeu.

În 2024, aproximativ jumătate dintre membrii grupului de pe Zoom au plecat din pricina înțelegerii eronate că Statele Unite sunt cele care stabilesc viziunea — și nu Roma — în contradicție cu ceea

ce au apărut cu atâta temeinicie milleriții.

Curățirea care a început în 2023 a început când Hristos a intrat în odaie cu vânturătoarea Sa, și anume cu cuvintele Sale de adevăr. Când a intrat în odaia Sa, aceasta era pustie de oameni, așa că a ridicat un glas în pustie, ca să pregătească calea Domnului. Glasul trebuia să pregătească calea pentru ca Solul Legământului să vină deodată la templul Său; templul Său al celor o sută patruzeci și patru de mii.

Apoi, în 2024, vine primul test: testul fundamentelor, testul cu privire la cine stabilește vedenia — acea vedenie care pecetluiește rămășița. Vedenia lăuntrică ce pecetluiește rămășița este vedenia lui Hristos din capitolul zece, iar vedenia exterioară este vedenia stabilită de Antihrist, iar Antihristul este Roma. O vedenie lăuntrică a lui Hristos și o vedenie exterioară a Antihristului. Pecetluirea este o statornicire în adevăr, atât spiritual, cât și intelectual; iar vedenia lăuntrică din capitolul zece este cea spirituală, iar vedenia exterioară a capitolului unsprezece este cea intelectuală. Înțelegerea și experiența corespunzătoare ale ambelor vedenii constituie criteriile necesare pentru oricine urmează să fie pecetluit, așa cum a reprezentat Daniel în versetul întâi al capitolului zece din Daniel.

În al treilea an al lui Cyrus, împăratul Persiei, i s-a descoperit lui Daniel, căruia i se pusese numele Belteșatar, un cuvânt; iar cuvântul era adevărat, dar vremea hotărâtă era lungă; și el a înțeles cuvântul și a avut înțelegere asupra vedeniei. Daniel 10:1.

Testul alfa al temeliiilor s-a purtat asupra versetului paisprezece din Daniel unsprezece și a fost paralel cu același test fundamental al Milleriților, iar acel test a fost singura controversă din istoria millerită care este reprezentată pe tabloul pe care străjerului lui Habacuc i s-a poruncit să-l scrie și să-l facă limpede. Testul fundamental din 2024 a fost pogorârea îngerului dintâi, așa cum este reprezentată prin 11 august 1840, 1888 și 9/11.

Acel înger coborâse de asemenea ca Mihail, căci Mihail este cel care l-a înviat pe Moise, care, împreună cu Ilie, a fost înviat în ultima zi a anului 2023. Acea înviere este reprezentată de Ezechiel ca fiind săvârșită printr-o profeție a celor patru vânturi, pe care Sora White o numește calul mânios ținut în frâu, care este Islamul din 11 august 1840 și 9/11. Testul alfa a fost viziunea externă fundamentală a testării. Testul omega ar fi o viziune internă, care să fie cheia de boltă.

De ce ar exista un alfa și un omega, care să fie urmate de un al treilea test? Aceasta este tocmai chestiunea pe care o identific. Viziunea alfa a testării externe din 2024 este primul dintre cele trei teste. Acel test fundamental trebuie trecut pentru a putea participa la testul omega, cel de piatră de boltă. Acele două teste au o natură profetică diferită de cea a celui de-al treilea test. Al treilea test este o piatră de încercare care demonstrează dacă candidatul a trecut cu adevărat primele două etape.

Primul test este temelia, iar al doilea test este templul finalizat. Temelia templului a fost așezată în istoria primului decret care a ieșit din Babilon. În istoria celui de-al doilea decret, templul a fost finalizat. Al treilea decret a fost diferit, căci în acel decret suveranitatea națională a lui Iuda a fost restaurată, conferindu-le autoritatea de a urmări penal infracțiuni civile și religioase. Judecata este

restabilită la al treilea decret. În 2024, testul alfa de temelie i-a separat pe cei din încăperea aproape goală a omului cu peria de praf.

Testul omega este momentul în care templul este desăvârșit, reprezentat prin așezarea pietrei de încununare. Desăvârșirea templului este biserica triumfătoare, care este constituită atunci când neghinele sunt înlăturate. Desăvârșirea templului, în visul lui Miller, a avut loc când giuvaerurile au fost aruncate înapoi în caseta mai mare „fără nicio osteneală vădită a omului care le arunca în ea.” După ce Miller îl identifică pe omul cu peria pentru murdăria care arunca giuvaerurile în caseta mai mare, el își încheie mărturia cu cuvintele: „Am strigat de mare bucurie, iar acel strigăt m-a trezit.”

Luați aminte că strigătul puternic al lui Miller, care trezește, a fost însuflețit de „bucurie”. Bucuria este simbolul acelora din Ioel care au „vinul nou”, iar „rușinea” este peste ceilalți băutori de vin care au fost lipsiți de vinul nou. Strigătul de la miezul nopții, care îl trezește pe Miller, urmează după ce omul cu peria de praf aruncă giuvaerurile în cufărul mai mare. Cufărul mai mare este plin de giuvaerurile care au fost despărțite de gunoi și aruncate în cufăr, cufăr care este deopotrivă templul celor o sută patruzeci și patru de mii și solia Strigătului de la miezul nopții. Templul este desăvârșit odată cu al doilea decret, sau cu al doilea înger, sau cu testul al doilea și omega. În visul lui Miller, testul omega este reprezentat atunci când ferestrele cerului se deschid.

Și am auzit ca și cum ar fi fost glasul unei mari mulțimi, și ca glasul multor ape, și ca glasul unor tunete puternice, zicând: Aleluia! Căci Domnul Dumnezeu Atotputernicul împărățește. Să ne bucurăm și să ne veselim și să-I dăm slavă; căci a venit nunta Mielului, și mireasa Lui s-a pregătit. Și i s-a dat să fie îmbrăcată în in subțire, curat și alb; căci inul subțire este dreptatea sfinților. Și mi-a zis: Scrie: Fericiți sunt cei chemați la ospățul de nuntă al Mielului. Și mi-a zis: Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu. Apocalipsa 19:6-9.

La 22 octombrie 1844, „patru veniri ale lui Hristos” au fost împlinite, iar fiecare dintre acele patru veniri se va împlini mai desăvârșit odată cu legea duminicală iminentă. El a venit ca Sol al Legământului, împlinind curățirea și purificarea leviților din Maleahi 3. El a venit să primească o împărăție, împlinind Daniel 7:13. El a venit să curățească sanctuarul, împlinind Daniel 8:14, și a venit, de asemenea, la nuntă. Nunta are loc când mireasa s-a pregătit.

"Când rodul este adus la maturitate, îndată își pune secera, pentru că a venit secerișul.' Hristos așteaptă cu dor arzător manifestarea Sa în biserica Sa. Când caracterul lui Hristos va fi reprodus în mod desăvârșit în poporul Său, atunci El va veni să-i ia ca ai Săi." Parabolele Domnului Hristos, 69.

„Lumea nu poate fi avertizată decât”, potrivit inspirației, „văzând bărbați și femei” cu pecetea lui Dumnezeu în timpul crizei legii duminicale.

Lucrarea Duhului Sfânt este aceea de a convinge lumea cu privire la păcat, la neprihănire și la judecată. Lumea poate fi avertizată numai văzându-i pe cei care cred adevărul sfințiți prin adevăr, acționând potrivit unor principii înalte și sfinte, arătând, într-un sens înalt și elevat, linia de demarcație dintre cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și cei care le calcă în picioare. Sfințirea Duhului marchează deosebirea dintre cei care au pecetea lui Dumnezeu și

cei care țin o zi de odihnă falsă. Când va veni testul, se va arăta limpede care este semnul fiarei. Este ținerea duminicii. Cei care, după ce au auzit adevărul, continuă să considere această zi ca fiind sfântă, poartă semnătura omului fărădelegii, care a crezut că poate schimba vremurile și legea. Bible Training School, 1 decembrie 1903.

Când mireasa se pregătește, secerișul a sosit. Secerișul începe cu strângerea laolaltă a ofrandei de grâu a întâilor roade, care este înălțată ca jertfă legănată, drept stindard. Mai întâi sunt adunate întâile roade, care sunt cei o sută patruzeci și patru de mii din cartea Apocalipsei, iar apoi cealaltă turmă, care este marea mulțime. Stindardul este oștirea lui cea puternică, iar oștirea lui cea puternică este îmbrăcată în in subțire, alb. La nuntă, templul celor o sută patruzeci și patru de mii este desăvârșit înaintea judecății legii duminicale, iar acel templu nu este doar cufărul mai mare al lui Miller, ci este biserica triumfătoare, care deține toate darurile, inclusiv spiritul profeției.

Și am căzut la picioarele lui ca să mă închin lui. Dar el mi-a spus: Vezi să nu faci aceasta; sunt împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi care au mărturia lui Isus. Închină-te lui Dumnezeu, căci mărturia lui Isus este duhul profeției. Apocalipsa 19:10.

Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt aceia care au mărturia lui Isus, iar mărturia lui Isus este prezentată „rând după rând” atât în Biblie, cât și în Spiritul Profetic. Când mișcarea laodiceană a celor o sută patruzeci și patru de mii se va transforma în mișcarea filadelfiană a celor o sută patruzeci și patru de mii, toți vor folosi metodologia „rând după rând” pentru a-și prezenta mărturia. Acea mărturie este o îmbinare a Sângelui divin și a mărturiei omenești.

Și ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor; și nu și-au iubit viața până la moarte. Apocalipsa 12:11.

Mărturia omenirii, unită cu sângele Dumnezeirii, este mărturia lui Moise și a Mielului. Moise era omenirea, alfa în raport cu sângele Dumnezeirii Mielului Omega. Toate darurile sunt restaurate de îndată ce mireasa se pregătește și, ca o oaste puternică, îmbrăcată în pânză de in albă, ea își ia poziția drept stindard al oștii înaintătoare a Domnului. Acest marș de luptă începe când mireasa este pregătită și îmbrăcată în alb; atunci se deschid ferestrele cerului, așa cum au fost în visul lui Miller.

Și am văzut cerul deschis, și iată un cal alb; iar Cel ce ședea pe el era numit Cel Credincios și Cel Adevărat, și în dreptate El judecă și poartă război. Ochii Lui erau ca o flacără de foc, și pe capul Lui erau multe diademe; și avea un nume scris pe care nimeni nu-l știa, decât El singur. Și era îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge; și Numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Iar oștirile care sunt în cer Îl urmau, călare pe cai albi, îmbrăcate în in subțire, alb și curat. Și din gura Lui iese o sabie ascuțită, pentru ca prin ea să lovească neamurile; și le va cârmui cu un toiag de fier; și calcă teascul înverșunării și al mâniei Dumnezeului Atotputernic. Și pe haina Lui și pe coapsa Lui are scris un nume: ÎMPĂRATUL ÎMPĂRAȚILOR ȘI DOMNUL DOMNILOR. Apocalipsa 19:11-16.

Când omul cu mătura de gunoi intră în camera goală și deschide ferestrele, el adună nestematele și le aruncă în cufărul Omega mai mare. James White ar identifica acele nestemate drept poporul lui Dumnezeu, însă William Miller ar spune că simbolurile au mai mult de o semnificație, iar

nestematele reprezintă nu doar adevărurile de temelie împrăștiate, ci și nestematele împrăștiate care se află pe coroana înălțată, reprezentând împărăția de slavă a lui Hristos.

Și Domnul Dumnezeu lor îi va mântui în ziua aceea, ca pe turma poporului Său; căci ei vor fi ca pietrele unei cununi, înălțate ca un stindard pe pământul Său. Zaharia 9:16.

Testul omega, al doilea după testul alfa de temelie al Romei, care stabilește viziunea, este testul omega încununător. El este proba încheierii templului, care precede al treilea test de turnesol al judecății. Testul curăță cele două clase de închinători una de cealaltă, despărțind pe cei înțelepți de cei neînțelepți pe temeiul untdelemnului, care este mesajul, sau, așa cum Sora White l-a identificat în comentariul ei despre sinagoga din Capernaum - „cuvintele adevărului”.

Capernaum este locul unde, în Ioan 6:66, Isus a pierdut cel mai mare număr de ucenici deodată, iar acei ucenici nu s-au mai întors niciodată. Ca cea mai amplă probă a uceniciei din vremea lui Hristos, Capernaum este un simbol al testului omega al uceniciei din vremea lui Hristos, care, la rândul său, ar prefigura testul omega al uceniciei din procesul de testare în trei etape care a început în 2023. La Capernaum, testul a fost reprezentat de Pâinea din Cer și a identificat eșecul iudeilor în contextul incapacității lor de a înțelege profeția, din cauza refuzului lor de a accepta că, atunci când Isus vorbea despre lucruri firești, acestea trebuiau înțelese într-o aplicare spirituală.

Vom continua cu acestea în articolul următor.

Cuvântarea lui Hristos în sinagogă despre pâinea vieții a fost punctul de cotitură în istoria lui Iuda. El a auzit cuvintele: „Dacă nu mâncați trupul Fiului omului și nu beți sângele Lui, nu aveți viață în voi.” Ioan 6:53. A văzut că Hristos oferea un folos spiritual, nu unul lumesc. Se socotea prevăzător și credea că vede că Iisus nu va avea onoare și că nu va putea conferi vreo poziție înaltă urmașilor Săi. A hotărât să nu se unească cu Hristos atât de strâns încât să nu se mai poată retrage. Avea să urmărească. Și a urmărit.

"Din vremea aceea a început să-și exprime îndoiele care i-au nedumerit pe ucenici. ..." The Desire of Ages, 719.

Primul test

Privirea pe care Isus a aruncat-o asupra lui Iuda cel egoist l-a convins că Învățătorul îi pătrunsese ipocrizia și îi citise caracterul josnic, vrednic de dispreț. Aceasta a fost o muștrare mai directă decât primise Iuda până atunci. Ea l-a înfuriat și astfel s-a deschis o ușă prin care Satana a intrat ca să-i stăpânească gândurile. În loc să se pocăiască, și-a plănuit răzbunarea. Străpuns de conștiința păcatului său și ațâțat până la nebunie pentru că vina lui era cunoscută, s-a ridicat de la masă și a mers la palatul marelui preot, unde a găsit consiliul adunat. Era pătruns de duhul Satanei și a acționat ca unul lipsit de rațiune. Răsplata făgăduită pentru trădarea Învățătorului său era de treizeci de arginți; și pentru o sumă cu mult mai mică decât costa vasul cu mir l-a vândut pe Mântuitorul.

În duh și în practică, mulți se aseamănă cu Iuda. Câtă vreme domnește tăcerea cu privire la pata de ciumă din caracterul lor, nu se vede nicio dușmănie deschisă; dar când sunt muștrați, amărăciunea le umple inimile. Instructorul Tineretului, 12 iulie 1900.

A doua încercare

„Înainte de Paște Iuda se întâlnise a doua oară cu preoții și cărturarii și încheiase învoiala de a-L preda pe Isus în mâinile lor. . . . Iuda era acum scandalizat de gestul lui Hristos de a le spăla picioarele ucenicilor Săi. Dacă Isus Se putea smeri astfel, își zicea el, nu putea fi Regele lui Israel. Toată speranța de onoare lumească într-o împărăție vremelnică a fost nimicită. Iuda era convins că nu era nimic de câștigat urmându-L pe Hristos. După ce L-a văzut, după cum credea el, înjosindu-Se, a fost întărit în hotărârea de a-L tăgădui și de a mărturisi că fusese înșelat. Era stăpânit de un demon și a hotărât să ducă la capăt lucrarea pe care se învoise s-o facă, trădând pe Domnul său.” Dorința veacurilor, 645.

Hotărârea finală

Cuprins de uimire și nedumerire la darea în vileag a intenției lui, Iuda s-a ridicat în grabă să părăsească încăperea. 'Atunci Isus i-a zis: Ceea ce faci, fă degrabă. . . . El, după ce a primit îmbucătura, a ieșit îndată; și era noapte.' Noapte era pentru trădător, pe când se îndepărta de Hristos în întunericul de afară.

Până când a fost făcut acest pas, Iuda nu trecuse dincolo de posibilitatea pocăinței. Dar când a părăsit prezența Domnului Său și a celorlalți ucenici, hotărârea finală fusese luată. Trecuse linia de hotar.

Minunată fusese îndelunga răbdare a lui Isus în purtarea Sa față de acest suflet ispitit. Nimic din ceea ce s-ar fi putut face pentru a-l salva pe Iuda nu fusese lăsat nefăcut. După ce se învoise de două ori, prin legământ, să-L trădeze pe Domnul său, Isus tot i-a dat prilej de pocăință. Citind scopul tainic al inimii trădătorului, Hristos i-a dat lui Iuda dovada finală, convingătoare, a divinității Sale. Aceasta a fost pentru ucenicul fals ultimul apel la pocăință. Niciun apel pe care ar fi putut să-l facă inima Sa divino-umană nu a fost cruțat. Valurile milei, respinse de mândria îndărătnică, s-au întors cu un și mai puternic val de iubire biruitoare. Dar, deși surprins și alarmat de descoperirea vinovăției sale, Iuda a devenit doar mai hotărât. De la cina sacramentală a ieșit ca să ducă la îndeplinire lucrarea trădării.

„Rostind vaiul asupra lui Iuda, Hristos a avut, de asemenea, un scop al îndurării față de ucenicii Săi. Astfel, le-a oferit dovada încununătoare a mesianității Sale. ‘Vă spun de pe acum,’ a zis El, ‘pentru ca, atunci când se va împlini, să credeți că EU SUNT.’ Dacă Isus ar fi rămas tăcut, în aparentă neștiință de ceea ce avea să vină asupra Lui, ucenicii ar fi putut crede că Învățătorul lor nu avea preștiință divină și că fusese luat pe neașteptate și trădat în mâinile gloatei ucigașe. Cu un an înainte, Isus le spusese ucenicilor că îi alesese pe doisprezece și că unul era un diavol. Acum, cuvintele Sale către Iuda, care arătau că trădarea lui era pe deplin cunoscută Învățătorului său, aveau să întărească credința adevăraților urmași ai lui Hristos în timpul umilirii Sale. Iar când Iuda avea să ajungă la înfricoșătorul său sfârșit, ei își vor aminti de vaiul pe care Isus îl rostise asupra trădătorului.” Dorința veacurilor, 653-655.